

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun.Chișinău (jud.S. Stratan)
Instanța de recurs: Curtea de Apel Chișinău (jud.N. Vascan, E. Fistican, V. Negru)
Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vascan, E. Fistican, V. Negru)

DECIZIE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Igor Hlopețchi,
la cererea de revizuire depusă Igor Hlopețchi împotriva deciziei din 25 noiembrie
2016 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă
de Igor Hlopețchi împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu
Oleg Ungureanu cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc,
împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 20 iunie 2016, Igor Hlopețchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Oleg
Ungureanu solicitând anularea încheierii executorului judecătoresc Oleg Ungureanu,
nr. 026-157/15 din 30 mai 2016.

În motivarea cererii s-a invocat că la 01 decembrie 2015 a depus spre executare
documentul executoriu nr. 3-2245/2014 din 06 martie 2015, emis de Judecătoria
Centru, mun. Chișinău privind încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în
beneficiul său a penalității pentru reținerea indemnizației de concediu, a indemnizației
unice de concediere în mărime de 1965, 47 lei și a taxei de stat achitată la depunerea
cererii de chemare în judecată în mărime de 150 lei, în total 2115, 47 lei.

A susținut că, în cadrul procedurii de executare a depus o cerere de calculare
dobânzilor de întârziere în temeiul art. 24 Cod de executare și prin încheierea
executorului judecătoresc nr. 026-157/15 din 30 mai 2016 s-a refuzat cererea
creditorului privind calcularea dobânzilor de întârziere. De încheierea respectivă a luat
cunoștință la 10 iunie 2016.

A declarat că, încheierea nr. 026-157/15 din 30 mai 2016 este neîntemeiată,
adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural și contrară practicii
judiciare uniformizate.

A precizat că, executorul judecătoresc și-a întemeiat refuzul pe prevederile art.
36¹ pct. (3) din Legea nr. 847 din 24 mai 1996 privind sistemul bugetar și procesul
bugetar, care statuează că hotărârile judecătorești privind dezafectarea incontestabilă a

mijloacelor financiare se execută în termen de 6 luni de la data când hotărârea a devenit irevocabilă.

Întru demonstrarea ilegalității încheierii contestate, afirmă că, executorul judecătoresc a emis încheierea nr. 026-157/15 în temeiul Legii abrogate care nu mai produce nici un fel de efecte juridice, deoarece prin LP181 din 25 iulie 2014, MO 223-230/08 august 2014, art. 519, acest act legislativ a fost abrogat.

A indicat că, încheierea contestată contravine Recomandării Curții Supreme Justiție nr. 82 din 21 octombrie 2015 care este posterioară Legii nr. 847 din 25 mai 1996 și Legii nr. 181 din 25 mai 2014. Astfel, în opinia sa, încheierea contestată este adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural și contrară practicii judiciare uniformizate.

Prin hotărârea din 18 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă contestația depusă de Igor Hlopețchi și a fost anulată încheierea nr.026-157/15 din 30 mai 2016 emisă de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu.

Prin decizia din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost casată hotărârea din 18 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău; s-a soluționat problema în fond prin decizie, fiind respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Igor Hlopețchi împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Oleg Ungureanu cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc.

La 29 noiembrie 2016, Igor Hlopețchi a depus, în temeiul art. 449 lit.b), e¹) Cod de procedură civilă, o cerere de revizuire, împotriva deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și reținerea cauzei pentru rejudecare în Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători.

În motivarea cererii de revizuire s-a invocat că la data de 29 noiembrie 2016 au devenit cunoscute o serie de circumstanțe esențiale și anume: (1) faptul că hotărârea supusă revizuirii nu corespunde practicii uniformizate din spețe similare, același complet de judecată emite decizii diametral opuse în spețe identice, nu respectă avizele consultative ale Curții Supreme de Justiție care au caracter obligatoriu; (2) la examinarea cauzei a participat un judecător care nu avea dreptul să participe; (3) hotărârea instanței de fond a fost casată în temeiul unei legi abrogate care la momentul pronunțării deciziei și al derulării acțiunilor care formează obiectul litigiului, nu mai producea efecte juridice, o lege declarată neconstituțională, creditorul a invocat neconstituționalitatea legii care a fost aplicată eronat de către instanța de judecată, iar instanța s-a eschivat de la emiterea unei încheieri fie de admitere, fie de respingere a chestiunii legate de neconstituționalitatea legii aplicate.

Menționează că, prin avizul consultativ, existent la data pronunțării deciziei a cărei revizuire este solicitată, cu nr. 4ac-21/2014 din 17 noiembrie 2014, însă necunoscut părților, al cărui obiect îl constituia aplicarea dobânzilor și penalităților în cadrul procedurii de executare legate de litigiile de muncă, în scopul uniformizării practicii judiciare, Curtea Supremă de Justiție a reținut că: „Conform art. 24 al Codului de executare, la cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art. 619 din Codul civil. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte

documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și până la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod. Prin urmare, prevederile art. 330 alin. (2) Codul muncii, pot fi aplicate și se calculează numai până la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă. De la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă și până la data plății efective se vor aplica prevederile art. 243 Cod de procedură civilă și art. 24 al Codului de executare”.

Precizează revizuentul că, în conformitate cu prevederile art. 12² Cod de procedură civilă și art. 16 lit. d) al Legii nr. 789 cu privire la Curtea Supremă de Justiție, avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție și poartă caracter obligatoriu pentru toate instanțele judecătorești.

Raportând faptele stabilite prin avizul enunțat la situația din speța dedusă judecării, consideră revizuentul că, hotărârea suferă de un viciu grav de natură juridică ce impune retractarea deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Indică revizuentul că, prin avizul consultativ cu caracter obligatoriu au fost stabilite fapte juridice care duc la modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile și care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, având totodată o putere decisivă nu doar asupra concluziei instanței de judecată, ci și asupra procedurii de executare. Insistă că aceste circumstanțe influențează esențial soluția adoptată, în sensul delimitării competențelor executorilor judecătorești de executare silită, precum și stabilirea părților la procedura de executare și a legii aplicabile la momentul consumării acțiunilor contestate.

Relevă că, o circumstanță esențială descoperită recent este Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 82 din 21 octombrie 2014 în conținutul căreia Curtea Supremă de Justiție a reținut: „reieșind din principiul Lex posterior derogat legi priori, conform căruia, legea mai recentă primează față de legea mai veche, la executarea silită a hotărârilor de contencios vor fi aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă în redacția Legii nr. 155 din 05 iulie 2012 și Codului de executare, republicat la 05 noiembrie 2010, potrivit căror hotărârea este executorie de la momentul în care a devenit definitivă”.

Declară că, instanța de recurs a dat preferință în exclusivitate argumentelor Inspectoratului General al Poliției și a aplicat art. 36¹ alin. (3) din Legea nr. 847 din 24 mai 1996 privind sistemul bugetar și procesul bugetar, care la data refuzului executorului judecătoresc și la data pronunțării deciziei era abrogată și nu mai producea efecte juridice, ceea ce a dus nemijlocit la casarea unei hotărâri legale, prin aplicarea unei legi abrogate, ceea ce constituie o circumstanță notorie ce impune necesitatea retractării deciziei a cărei revizuire se cere, deoarece legea aplicată de instanța de recurs a fost abrogată prin LP 181 din 25 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial 223-230/08 iulie 2014, art. 519.

Sustine că, în referința din 17 noiembrie 2016 a ridicat problema privind chestiunea neconstituționalității unor norme care au fost aplicate de Curtea de Apel, însă acest incident procedural a fost lăsat fără soluționare și instanța îngădind dreptul la tribunal independent, nici nu a emis nici o încheiere de respingere și nici de admitere a chestiunii de neconstituționalitate.

Remarcă revizuentul că, același complet de judecată examinând cauze identice, emit decizii diametral opuse contrar practicii uniformizate, invocând în acest sens decizia din 31 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în cauza Inspectoratul General al Poliției vs Victor Veveriță; decizia din 12 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, în cauza Inspectoratul General al Poliției vs Artur Bichir. Raportând împrejurările invocate la deciziile enunțate supra, opinează revizuentul că în domeniul respectiv s-a format o practică unitară, care diferă de soluția dată în prezenta cauză, fiind recunoscut dreptul executorului judecătoresc de a intenta și de a derula procedura de executare silită în vederea încasării salariului și altor plăți salariale din momentul devenirii hotărârii judecătorești definitive și executorii.

Afirmă revizuentul că, decizia revizuită contravine practicii existente, cât și principiului unificării practicii judiciare. Or, instanța judecătorească este obligată prin lege să desfășoare o jurisprudență unitară și nu o jurisprudență contrară în cazuri de aplicare analogică a legislației. CtEDO în cauza Beian vs România, relevă că desfășurarea unei jurisprudențe contrare pe cazuri analogice constituie de la sine încălcarea principiului siguranței publice și încălcarea art. 6 din CEDO privind dreptul la un proces echitabil. Rolul unei instanțe de recurs este de reglementa contradicțiile din jurisprudență națională și de a elimina divergențele de jurisprudență pentru evitarea consecințelor inerente ale practicii judiciare.

Menționează că, CtEDO recunoaște dreptul justițiabililor la un tribunal legal constituit, garanție care a fost încălcată în litigiul dedus judecății pentru că judecarea cauzei a participat un magistrat care nu avea dreptul să participe. În perioada în care a fost examinată cauza și pronunțată decizia revizuită, într-o cauză identică magistratul Nina Vascan a declarat abținere, invocând un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzelor cu participarea lui Igor Hlopețchi și există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea sa, declarație admisă la 29 noiembrie 2016. Astfel, interesul personal, al magistratului Nina Vascan, direct sau indirect, în soluționarea cauzelor cu participarea lui Igor Hlopețchi, în opinia sa, a existat la momentul pronunțării deciziei a cărei revizuire se cere, însă au devenit cunoscute la 29 noiembrie 2016, ceea ce constituie un argument suplimentar pentru admiterea cererii de revizuire și încadrarea motivelor sub temeiurile enumerate exhaustiv la art. 449 Cod de procedură civilă.

Prin încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Igor Hlopețchi împotriva deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

La 17 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.144), Igor Hlopețchi a declarat recurs împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu restituirea cauzei spre rejudecare în ordine de revizuire.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea contestată are conotația unui act judecătoresc neîntemeiat, vădit ilegal, pasibil de a fi casat, fiindcă instanța a aplicat în mod eronat normele de drept material.

Referitor la termenul de declarare a recursului, indică recurentul că Curtea de Apel Chișinău i-a expediat încheierea contestată la 02 august 2017, raportat la 15 zile în care se putea declara recursul în conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, expiră la 17 august 2017.

Conform art. 28 alin. (1) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională „actele Curții Constituționale sunt acte oficiale și executorii, pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice”. Astfel, pct. 20 din decizia Curții Constituționale nr. 81 din 18 noiembrie 2016 statuează: „Curtea reține că legislația procesual-penală și procesual-civilă atribuie hotărârilor Curții Constituționale caracter retroactiv, prin posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești irevocabile în cazul în care norma aplicată litigiului a fost declarată neconstituțională. ” „În hotărârea menționată supra, Curtea a reținut că principiul stabilității raporturilor juridice nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme constituționale. Posibilitatea revizuirii unei hotărâri judecătorești pronunțate cu încălcarea Constituției constituie singura modalitate de contracarare a efectelor unei legi care contravine principiilor constituționale, ce garantează drepturile și libertățile fundamentale. (...), mai mult, se impune precizarea că soluția Curții Constituționale, pronunțată prin Hotărârea nr. 12 din 14 mai 2015, nu împiedică, ci, dimpotrivă, dă posibilitatea de a fi valorificată prin solicitarea revizuirii hotărârii judiciare, în cazul în care consecințele grave ale încălcării continuă să se producă”.

În contextul dat indică recurentul că, concluzia instanței de revizuire cu referire la efectele pe viitor ale hotărârilor Curții Constituționale este una pripită și încalcă dreptul său la un proces echitabil, or, prin sfidarea actelor Curții Constituționale se creează iluzia unui stat de drept.

De asemenea, relevă recurentul că, magistratul Nina Vascan a declarat abținere în raport cu participarea la cauzele unde calitatea de parte o are Igor Hlopețchi, invocând un interes personal, denotă niște circumstanțe de fapt existente la data judecării cauzei, care se încadrează sun temeiul de la art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă. Prematur a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire a deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, or, cele invocate de către recurent în susținerea cererii de revizuire se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, recurentul consideră necesar de a învedera că, Curtea de Apel Chișinău la examinarea cererii de revizuire urma să rețină argumentele expuse în Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 17 noiembrie 2016 și argumentele legate de uniformizarea practicii judiciare și inadmisibilitatea participării magistratului Nina Vascan.

Opinează că, faptele relatate generează casarea încheierii recurate, or, menținerea acesteia, condițiile enunțate, ar constitui o încălcare a dreptului lui Igor Hlopețchi de a dispune de drepturile sale în condițiile normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă (în vigoare la momentul pronunțării), termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă că încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată în lipsa revizuentului și a fost expediată participanților la proces la data de 31 iulie 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d.126). De asemenea, a fost expediată revizuentului și la 02 august 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d.136), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat la 17 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.144), de către Igor Hlopețchi împotriva încheierii din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Igor Hlopețchi întemeiat și pasibil de a fi admis, cu restituirea cauzei spre rejudecare a cererii de revizuire, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 424 alin.(2) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Din materialele cauzei rezultă că prin decizia din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost casată hotărârea din 18 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău; s-a soluționat problema în fond prin decizie, fiind respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Igor Hlopețchi împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Oleg Ungureanu cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc (f.d.87-94).

La 29 noiembrie 2016, Igor Hlopețchi a depus, în temeiul art. 449 lit.b), e¹) Cod de procedură civilă, o cerere de revizuire, împotriva deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și reținerea cauzei pentru rejudecare în Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători (f.d.98-103).

Prin încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Igor Hlopețchi împotriva deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău (f.d.119-125).

Prin recursul declarat la 17 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.144) de către Igor Hlopețchi, ultimul și-a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, invocând că instanța de revizuire a aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 451 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care:

a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă;

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins

toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii;

c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;

e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;

e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Colegiul precizează că Igor Hlopețchi a invocat ca temei de revizuire art. 449 lit.b) și e¹) Cod de procedură civilă.

Colegiul notează că în cererea de revizuire depusă împotriva deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs a aplicat o normă declarată neconstituțională și anume Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014 prin Hotărârea Curții Constituționale din 17 noiembrie 2016.

La acest capitol, Colegiul relevă că în decizia supusă revizuirii, Curtea de Apel Chișinău ca instanța de recurs a stabilit că speței îi sunt aplicabile prevederile art. 68 alin.(1), (2) al Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014, specificând că creditorul urmează să depună cererea de încasare a dobânzii de întârziere după 6 luni de la devenirea acesteia irevocabilă.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prin Hotărârea nr. 32 din 17 noiembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi referitoare la executarea creanțelor împotriva statului, s-au declarat neconstituționale sintagmele „doar după rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești” și „în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile” de la alineatele (1) și (2) ale articolului 68 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181 din 25 iulie 2014.

În contextul dat, pornind de la faptul că revizuentul/recurentul Igor Hlopețchi a invocat acest aspect, instanța de revizuire prîpît l-a considerat neîntemeiat, invocând prevederile art. 140 alin.(1) al Constituției Republicii Moldova.

Or, conform art. 140 alin.(1) al Constituției Republicii Moldova, Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale.

În speță, Colegiul relevă că anume la data adoptării deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, deja erau declarate neconstituționale sintagmele „doar după rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești” și „în baza unei hotărâri

judecătorești irevocabile” de la alineatele (1) și (2) ale articolului 68 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181 din 25 iulie 2014.

În atare circumstanțe, argumentul instanței de revizuire cu referire la prevederile art. 140 alin.(1) al Constituției Republicii Moldova nu justifică respingerea cererii de revizuire, în condițiile când la data adoptării deciziei din 25 noiembrie 2016 norma era declarată deja neconstituțională.

Cu atât mai mult, prin Decizia Curții Constituționale nr. 81 din 18 noiembrie 2016, invocată de recurent, s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 26 alin.(7) din Legea nr.317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, or, conform acestui articol se statuează expres că hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor.

La caz, Colegiul apreciază ca fiind relevant și argumentul recurentului precum că prin pct. 20 al Deciziei Curții Constituționale nr. 81 din 18 noiembrie 2016 se indică că legislația procesual-penală și procesual-civilă atribuie hotărârilor Curții Constituționale caracter retroactiv, prin posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești irevocabile în cazul în care norma aplicată litigiului a fost declarată neconstituțională.

În atare circumstanțe, se impune concluzia precum că instanța de revizuire nici nu a examinat cererea de revizuire prin prisma argumentelor invocate de revizuent/recurent în temeiul art. 449 lit.e) Cod de procedură civilă, or, instanța de revizuire prin constatările sale se contrazice, în condițiile când invocă că hotărârile Curții Constituționale au efect pe viitor, dar cu toate acestea la 25 noiembrie 2016 aplică o lege declarată neconstituțională la 17 noiembrie 2016.

Mai mult de atât, Curtea de Apel Chișinău ca instanță de recurs desființează hotărârea primei instanțe constatând că speței ar fi aplicabile normele legii speciale și anume art. 68 alin.(1), (2) al Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014 și nu norma generală invocată de prima instanță -art. 24 Cod de executare.

În consecință, Colegiul conchide că era de obligația instanței de revizuire să motiveze netemeinicia argumentului revizuentului referitor la neconstituționalitatea normei aplicate.

În atare circumstanțe, Colegiul menționează că instanța la rejudecarea cauzei în ordine de revizuire urmează a lua în considerare aspectele menționate *supra* și să stabilească dacă circumstanțele invocate de revizuent pot servi ca temei de revizuire prin prisma temeiurilor de drept invocate.

Mai mult ca atât, motivarea evazivă a instanței de revizuire nu denotă decât o examinare superficială a cererii de revizuire înaintate de către Igor Hlopețchi și creează incertitudini pentru revizuent de ce nu pot fi reținute argumentele sale, în condițiile când instanța de revizuire în încheierea din 25 aprilie 2017 la respingerea ca inadmisibilă a cererii de revizuire, nici nu s-a referit la aceste aspecte, doar a generalizat prin prisma art. 140 alin.(1) al Constituției Republicii Moldova și art. 26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

În această ordine de idei, raționamentele relatate generează casarea încheierii contestate, or, menținerea acesteia, în condițiile enunțate, nu ar constitui pentru recurent decât o îngrădire a posibilității de a-și valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția pentru Apărarea

Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și îngrădirea accesului la justiție.

Astfel, soluția adoptată de instanța de revizuire prin încheierea recurată nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că argumentele invocate de către recurent sunt întemeiate și confirmate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și de a casa încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare a cererii de revizuire în Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Igor Hlopețchi.

Se casează încheierea din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată la cererea de revizuire depusă Igor Hlopețchi împotriva deciziei din 25 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Hlopețchi împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Oleg Ungureanu cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc, cu restituirea cauzei spre rejudecare a cererii de revizuire în instanța de revizuire –Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală